

[Rasmus Hansen.]

socialdemokratiske Rigsdagsgruppens Forslag om Ændringer i Loven om Boliganvisning. Jeg vil dog gerne have Lov til at pege paa, at jeg i min Forelæggelsestale understregede, at vi inden for den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag havde bestræbt os for at finde et Forhandlingsgrundlag. Det gjorde vi, fordi den Situation, som danner Baggrunden for Lovforslaget, er af en saadan Art, at det forekommer os paakrævet at faa gennemført en Række Foranstaltninger, som sætter Myndighederne i Stand til paa en helt anden Maade, end det hidtil har været Tilfældet, at række en hjælpende Haand til de mange Familier, som nu er saa haardt ramt af Bolignødens Virkning.

Det har derfor været — for at sige det mildt — en dyb Skuffelse at høre den Tone, som den højtærede Indenrigsminister i Dag har anslaaet over for det Lovforslag, som er fremsat fra vor Side. Jeg takker naturligvis for Ministerens Villighed til at forhandle om enkelte Bestemmelser i det forelagte Forslag. Ministeren var, forstod jeg, villig til at forhandle om de Bestemmelser, som tager Sigte paa at forhindre Misbrug af Tjenesteboligerne, og visse andre Bestemmelser, bl. a. dem, der tager Sigte paa at forhindre, at man kan have 2 Lejligheder til Raadighed. Det har naturligvis — lad mig sige det, for at der ikke skal opstaa nogen Misforstaaelse — ikke været vor Hensigt med disse Bestemmelser paa nogen Maade at fremkalde Urimeligheder af nogen Art. Det, der har været Tale om, er at sætte Myndighederne i Stand til at hindre de Misbrug, som er konstateret, de Misbrug, der er gjort af de gældende Bestemmelser, som efter vor Mening er utilstrækkelige; men det er Ting, vi kan drøfte i et Udvalg, det behøver jeg ikke at gaa nærmere ind paa her. Men hvad angaar Hovedbestemmelserne, er den højtærede Indenrigsminister jo stærkt afvisende og afvisende med en Argumentation, som jeg synes helt lader ude af Betragtning de Tilstande, vi har. Som jeg allerede har nævnt, er Lovforslaget naturligvis fremkaldt af Bolignøden. Boligforholdene er i en Række Byer efterhaanden blevet af en saadan Art, at den gældende Boliganvisning ikke er tilstrækkelig. Jeg henviser i saa Henseende til de meget skarpe Udtalelser, der ifølge Dagspressens Referater er fremsat af Borgmester Munk om Boligproblemet i København ved den Kongres, som Danmarks Lejerforbund afholdt Paaskelørdag, idet Borgmesteren ved den Lejlighed bl. a. oplyste, at der i Øje-

blikket i København er 20 000 Mennesker, som er uden Lejlighed. Ved Udgangen af Marts Maaned i Aar havde Boliganvisningsudvalget i København modtaget 6 447 Ansøgninger om Anvisning af Lejlighed. Og bag disse Tal skjuler der sig en saadan Sum af Lidelser for Familier med Børn, at Lovgivningsmagten maa have en Pligt til at give Boliganvisningsudvalget bedre Mulighed for at hjælpe disse Familier, end det hidtil har været Tilfældet. Det er mig derfor temmelig uforstaaeligt, at den højtærede Indenrigsminister over for Spørgsmaalet om fri Fremlejeret og over for vort Forslag om at give Myndighederne Mulighed for at beslaglægge Lejligheder med 4 Rum og derover, naar de bliver ledige, kan indtage den Holdning, han har gjort i Dag. Det er min bestemte Overbevisning, at det Standpunkt, den højtærede Minister her har taget, og den Begrundelse, som han har givet for dette Standpunkt, ikke kan holde over for den Situation, hvori vi befinder os. Det er nemlig ikke saaledes, at de Vanskeligheder paa Boligens Omraade, som Tusinder og atter Tusinder af Mennesker i dette Land nu lider under, kan ventes afhjulpne i Løbet af kort Tid; det er tværtimod saaledes, at vi maa regne med, at det vil tage adskillige Aar, maaske en halv Snes Aar, inden de Vanskeligheder, som vi nu staar over for, bliver overvundet. Lovgivningsmagten kan ikke forsvare, at Familier med Børn skal lide paa den Maade, som de gør nu, under Vanskelighederne med Hensyn til Boliger. Den maa foretage sig et eller andet.

Naar den højtærede Indenrigsminister nu i Anledning af vort Forslag om fri Fremlejeret siger, at det vil være en Krænkelse af Ejendomsretten, saa er det jo en Betragtning, der kan anstilles, hvis man ingenting vil. Men det forekommer mig unøgtelig, at der skal et stærkt Bryst til for en Minister, som staar med det Ansvar, den højtærede Indenrigsminister har i dette Øjeblik, og med Kendskab til den Række Indgreb, Lovgivningsmagten har maattet foretage for at hjælpe Befolkningen gennem de ekstraordinære Vanskeligheder, som Krigen og Besættelsen fremkaldte, da over for et Forslag om midlertidig at gennemføre fri Fremlejeret for Lejere at henvise til, at her foreligger en Krænkelse af Ejendomsretten. Der skal efter min Mening, siger jeg, et stærkt Bryst til at gøre det, og navnlig naar Forholdet er det, at vi fra vor Side har erklæret os indforstaaet med, at vi til Gengæld for den frie Fremlejeret vil være villige til at medvirke til, at der ydes Grundejerne en Erstatning — en Erstatning, hvis Om-